

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžo/68/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013200379
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1013200379.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Ľubice Filovej v právnej veci žalobcu: A. F., L., zastúpený: JUDr. Ondrej Krempaský, advokát, Račianska 66, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Štefanovičova 5, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/027038/2012-23 zo dňa 21.12.2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. novembra 2014, č.k. 2S/53/2013-46, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 12. novembra 2014, č.k. 2S/53/2013-46, p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1212505/2012-1010400 z 15. októbra 2012 o uložení povinnosti žalobcovi vrátiť vyplatenú sumu na výsluhovom dôchodku za obdobie od 09. júla 2008 do 08. júla 2011 vo výške 3 197,77 eur. Účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca bol rozhodnutím riaditeľa Colného úradu Michalovce č. R-439/2008-5334 z 08. júla 2008 prepustený dňom 08. júla 2008 zo služobného pomeru colníka. Proti tomuto rozhodnutiu sa bránil odvolaním, ako aj v následnom súdnom konaní v oboch stupňoch, keď Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 8Sž/30/2011 z 22. marca 2011 rozsudok Krajského súdu v Košiciach zmenil tak, že druhostupňové správne rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V nadväznosti na to Finančné riaditeľstvo SR zrušilo rozhodnutie Colného úradu Michalovce o prepustení žalobcu zo služobného pomeru colníka. Na základe uvedeného útvar sociálneho zabezpečenia Finančného riaditeľstva SR vydal 15. októbra 2012 rozhodnutie zn. 1212505/2012-1010400, ktorým podľa § 113 ods. 2 písm. g/ bod. 2 zák. č. 328/2002 Z.z. uložil žalobcovi povinnosť vrátiť vyplatenú sumu na výsluhovom príspevku od 09. júla 2008 do 08. júla 2011 vo výške 3 197,77 eur. Na odvolanie

žalobcu žalovaný rozhodnutím č. MF/027038/2012-23
z 12. decembra 2012 prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Krajský súd poukázal na to, že predpokladom vzniku povinnosti poberateľa dávky vrátiť túto dávku, je v zmysle § 113 ods. 2 písm. g/ bod 2 zákona č. 328/2002 Z.z. okolnosť, že poberateľ mal vedomosť alebo musel z okolností predpokladať, že sa vyplatila neoprávnene alebo vo vyššej sume, ako patrila. Výslovil názor, že pokiaľ žalobca napadol odvolaním a neskôr žalobou rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru, musel si byť vedomý, že môže dôjsť k zrušeniu tohto rozhodnutia, o čo sa svojím konaním snažil, a teda z okolností musel logicky predpokladať, že jeho služobný pomer sa obnoví a na dobu mimo služby (od prepustenia až po opätovné zaradenie do služobného pomeru) sa bude hľadiť ako na výkon štátnej služby, so všetkými z toho vyplývajúcimi následkami, vrátane doplatenia služobného platu za dobu, keď štátnu službu v dôsledku nezákonného prepustenia zo služobného pomeru nevykonával. Na tom základe krajský súd dospel k záveru, že žalobcovi vznikla povinnosť vrátiť výsluhový dôchodok za obdobie, počas ktorého mu nepatrilo. Rozhodnutie žalovaného považoval za súladné so zákonom a preto žalobu zamietol.

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca včas podaným odvolaním z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., keďže krajský súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru a nesprávnym skutkovým zisteniam.

Namietol, že rozhodnutie žalovaného nemožno oprieť o ustanovenie § 113 ods. 2 písm. g/ bod 2 zákona č. 328/2002 Z.z. Žalobca výsluhový dôchodok poberal oprávnene na základe právoplatného rozhodnutia colného riaditeľstva a poberal ho až do momentu, kedy bol opätovne zaradený do štátnej služby. Avšak opätovné zaradenie do služobného pomeru z dôvodu predchádzajúceho nezákonného ukončenia tohto služobného pomeru podľa žalobcu nie je dôvodom na vrátenie výsluhového dôchodku ak tento stav nezavinil žalobca. Rovnako nie je dôvodom na vrátenie výsluhového dôchodku (vyplatenej časti) doplatený služobný plat.

Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne žiadal, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov konania.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril napriek tomu, že toto mu bolo doručené 27. februára 2015.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č.162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku („O.s.p.“) začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s citovaným ustanovením sa odvolacie konanie riadi ustanoveniami O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu odvolania a v medziach žaloby (§ 212 ods. 1 a § 250j ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom preskúmania bolo rozhodnutie žalovaného o povinnosti žalobcu vrátiť neprávom vyplatené sumy (preplatok) na výsluhovom dôchodku za obdobie od 09. júla 2008 do 08. júla 2011, vo výške 3 197,77 eur.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že rozhodnutie vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru bolo zrušené rozsudkom Najvyššieho súdu sp. zn. 8SŽ/30/2011 z 22. marca 2011, čoho zákonným následkom v zmysle § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. bolo trvanie služobného pomeru žalobcu.

Odvolaciu námietku, že rozhodnutie žalovaného nemožno oprieť o ustanovenia § 113 ods. 2 písm. g/

bod 2 zákona č. 328/2002 Z.z. a že neexistuje zákonný nárok na vrátenie vyplateného výsluhového dôchodku v určenej časti, odvolací súd považoval za nedôvodnú.

Krajský súd svoj názor totiž odôvodnil, že pokiaľ žalobca napadol odvolaním a neskôr žalobou rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru, musel si byť vedomý, že môže dôjsť k zrušeniu tohto rozhodnutia, o čo sa svojim konaním snažil, a teda z okolností musel predpokladať, že vyplácané dávky výsluhového dôchodku môžu byť vyplácané neoprávnene, pretože mu patrí služobný príjem.

Podľa § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov, ak sa rozhodnutie o skončení služobného pomeru zruší, služobný pomer colníka trvá. Za čas neplatného skončenia služobného pomeru patrí colníkovi služobný príjem podľa § 79 ods. 1 písm. a/ až písm. l/, ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru.

Podľa § 113 ods. 2 písm. g/ bod 2 zákona č. 328/2002 Z.z. poberateľ dávky sociálneho zabezpečenia je povinný vrátiť dávku sociálneho zabezpečenia alebo jej časť odo dňa, od ktorého nepatrila vôbec alebo nepatrila v poskytnutej sume, ak prijímal dávku sociálneho zabezpečenia alebo jej časť, hoci vedel alebo musel z okolností predpokladať, že sa vyplatila neoprávnene alebo vo vyššej sume, ako patrila.

Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. policajt a profesionálny vojak, ktorému sa skončil služobný pomer, má nárok na výsluhový dôchodok, ak služobný pomer trval najmenej 15 rokov.

Pod pojmom policajt sa na účely zákona č. 328/2002 Z.z. rozumie aj colník (§ 1 ods. 2).

Žalobca sa preskúmania rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru domáhal žalobou; vzhľadom na vyššie citované ustanovenia musel minimálne predpokladať, že úspech v uvedenom konaní bude mať ten následok, že jeho služobný pomer trvá a teda, že v takom prípade nebude splnená podmienka skončenia jeho služobného pomeru ako jedna z podmienok vzniku nároku na výsluhový príspevok. Bez ohľadu na dĺžku trvania konania (konaní) vo veci prepustenia zo služobného pomeru colníka teda musel predpokladať, že v prípade jeho úspechu v konaní, teda v prípade, že rozhodnutie o prepustení bude zrušené, nesplní (hoci aj následne) podmienku skončenia služobného pomeru pre vznik nároku na výsluhový príspevok od 09. júla 2008. Keďže jeho služobný pomer nikdy neskončil a naďalej trval, nemal nárok na vyplatenie výsluhového príspevku za obdobie od 09. júla 2008 do 08. júla 2011. Následné tvrdenie žalobcu, že mu patrí ako výsluhový príspevok, tak aj doplatok služobného platu za totožné obdobie, z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval za nedôvodné a účelové.

Vzhľadom na uvedené aj odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je súladné so zákonom, preto rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny (§ 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p., tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo žalobca v tomto konaní nebol úspešný.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.